

Je sprak over de Rijn bij Rhenen, mijn lief. Over gebroken spanten, en hangende bruggen in het water. En vluchtelingen op oude boten.

Ik weet een plek langs een rivier waar in het late najaar, als die rivier hoog staat, het water doordringt tot in de beukenbossen aan de rand van de Veluwe.

Dan staat het water donker en stil. In poelen, tussen de beuken en hun met rood blad bedekte voeten.

Dan, in het oranje licht van een mooie najaarsmiddag, verschijnen er elfjes, heus. De enige plek in Nederland waar dat heel soms nog gebeurt, en ik weet waar.

Ik zal het je laten zien, als je nog moed hebt en van me houdt.

Die rivier heet de IJssel.

Geloof in me, lief.